U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **V. D.,** zastoupeného JUDr. Koljou Kubíčkem, advokátem se sídlem Urbánkova 3360, 143 00 Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu financí,** se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2007, č. j. 16/60794/2007/1533, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2010, č. j. 5 Ca 259/2007 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6. 8. 2007, č. j. 16/60794/2007/1533, zamítl žalovaný odvolání proti výzvě k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě ze dne 23. 2. 2007, č. j. MHMP 157436/2006, kterou byl žalobce vyzván k zaplacení nedoplatku ve výši 70 000 Kč. Z odůvodnění citované výzvy vyplynulo, že rozhodnutím ze dne 14. 11. 2005, č. j. MHMP167557/2005/DOP-T/Ho, udělil odbor dopravy Magistrátu hlavního města Prahy žalobci pokutu ve výši 70 000 Kč za porušení cenových předpisů podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Městského soudu v Praze; ten usnesením ze dne 25. 5. 2010, č. j. 5 Ca 259/2007 - 34, žalobu odmítl. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 5 Afs 90/2009 - 90, městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť je pouhým procesním úkonem v rámci daňové exekuce, k němuž správce daně přistupuje až poté, co byla daňová povinnost stanovena. Výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě podle § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), není po materiální stránce rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), kterým by se zakládaly, měnily, rušily nebo závazně určovaly práva či povinnosti. Na tom nic nemění skutečnost, že žalobce v žalobě proti citované výzvě uplatnil materiální důvody proti dřívějšímu pravomocnému rozhodnutí v daňové věci samotné; takovými důvody se soud již zabývat

nemůže. Závěrem městský soud konstatoval, že i přes odmítnutí žaloby směřující proti předmětné výzvě nebude žalobce zbaven možnosti právní obrany, neboť z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu podle § 73 odst. 8 daňového řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které podléhá soudnímu přezkumu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004 - 54). Popírá-li žalobce v podané žalobě oprávněnost exekučního titulu, nebude zbaven možnosti právní obrany, neboť bude mít možnost uplatnit své námitky v exekučním řízení. O podaných námitkách rozhodne správní orgán a jeho rozhodnutí bude přezkoumatelné soudem.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu včas podanou kasační stížností namítaje, že jsou dány důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Podle stěžovatele bylo v řízení porušeno jeho základní právo na spravedlivý proces, jelikož se městský soud nedostatečně zabýval žalobními námitkami. Napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí městského soudu jsou v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, neboť nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Stěžovatel poznamenal, že proti shora citovanému rozhodnutí magistrátu o uložení pokuty ze dne 14. 11. 2005 podal odvolání a zaslal ho dne 25. 11. 2005 Magistrátu hlavního města Prahy spolu s odvoláním proti jinému rozhodnutí magistrátu č. j. MHMP-150303/2005/DOP-T/Žk-Ro; podle údajů uvedených na podacím lístku byla zásilka přijata pod č. R 031950 a vážila 0,019 kg. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že citovaná zásilka odvolání proti rozhodnutí ze dne 14. 11. 2005, č. j. MHMP167557/2005/DOP-T/Ho, neobsahovala. Pro podpoření svých tvrzení provedl žalovaný v průběhu odvolacího řízení notářské ověření výsledků vážení předmětné zásilky a jejích jednotlivých součástí. Při převážení byla použita původní obálka, tři původní listy formátu A4 a list čistého bílého papíru formátu A4. Na základě uvedeného převážení žalovaný uzavřel, že zmíněná zásilka neobsahovala odvolání stěžovatele proti citovanému rozhodnutí ze dne 14. 11. 2005, neboť vážila 0,019 kg, přičemž jinak by musela vážit 0,024 kg. K tomu stěžovatel uvedl, že došlo k porušení ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu tím, že nebyl on ani jeho právní zástupce vyrozuměn o provedení důkazu převážením zásilky, a nemohl se tak tohoto úkonu zúčastnit a zajistit tak kontrolu provádění důkazu. Dále zpochybnil, že by zmíněným notářským zápisem mohlo být prokázáno, že uvedená zásilka neobsahovala předmětné odvolání. Upozornil zejména na skutečnost, že z provedeného převážení není zřejmé, jaký druh papíru byl vážen, tj. jakého druhu a kvality, a poznamenal, že původní listy byly váženy s nálepkami umístěnými správním orgánem prvního stupně, což zcela jistě muselo mít vliv na váhu listu. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť stěžejní důkaz (vážení předmětné zásilky) byl získán a proveden v rozporu s právními předpisy. Nelze tak souhlasit s právním závěrem městského soudu, který odkázal stěžovatele s uplatněním námitek až na exekučního řízení, případně na soudní přezkum rozhodnutí o těchto námitkách. Podle stěžovatele by pokuta neměla být vymáhána vůbec, chybí-li z výše uvedených důvodů exekuční titul.

Současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s. Výkon rozhodnutí by znamenal podstatný zásah do života stěžovatele i celé jeho rodiny, neboť je otcem zdravotně postižené dcery, o niž celý život pečuje a snaží se jí zabezpečit spokojený život. Dcera je i v současné době poživatelkou plného invalidního důchodu. Tyto skutečnosti doložil stěžovatel kopií průkazu ZTP/P jeho dcery.

Z všech shora uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil se závěrem městského soudu, který podanou žalobu odmítl. Vzhledem k tomu, že se kasační námitky stěžovatele shodují s námitkami uvedenými v žalobě, odkázal žalovaný na spisovou dokumentaci a na svá předchozí vyjádření. Závěrem navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Stěžovatel ve svém podání podřadil důvody kasační stížnosti pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Pokud ovšem kasační stížností napadá usnesení o odmítnutí žaloby, z povahy věci pro něj přichází v úvahu pouze kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti oprávněn zkoumat, zda rozhodnutí městského soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není přímo přezkoumávat samotné žalobou napadené správní rozhodnutí, nýbrž prověřovat, zda soud při takovémto přezkumu postupoval a uvažoval správně. Rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je tak vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže městský soud žalobu odmítl a věc samu neposuzoval, může Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda městský soud správně posoudil podmínky pro odmítnutí žaloby, nemůže se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí jsou zákonná či nikoli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 As 44/2008 - 80, dostupný na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích kasačního důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

V podané kasační stížnosti stěžovatel napadá usnesení městského soudu v plném rozsahu a snáší věcné námitky proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání proti výzvě k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě. Zejména namítá, že proti rozhodnutí, jímž mu byla udělena pokuta ve výši 70 000 Kč, podal včasné odvolání, a dále brojí proti výši uložené pokuty či proti nezákonnému postupu žalovaného, který jej nevyrozuměl o konání notářského ověření výsledků vážení zásilky, která měla odvolání obsahovat. Stěžovatel však v kasační stížnosti neuvádí argumenty zpochybňující zákonnost rozhodnutí městského soudu o odmítnutí návrhu.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Přitom platí, že Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že, jakkoli jsou důvody svědčící pro přípustnost kasační stížnosti formulovány v zákoně dosti široce, nelze podřadit stěžovatelem uváděné důvody kasační stížnosti pod důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Jak již bylo popsáno výše, žádný jiný důvod podle § 103 s. ř. s. nepřichází z povahy věci v úvahu, neboť napadeným usnesením městského soudu došlo k odmítnutí podané žaloby. Námitky týkající porušení procesních práv stěžovatele tím, že nebyl

vyrozuměn o konání převážení předmětné zásilky, jakož i námitky proti stanovení výše udělené pokuty či argumenty, že odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty bylo řádně a včas podáno, nijak nezpochybňují zákonnost rozhodnutí městského soudu o odmítnutí žaloby. Stěžovatel činí obsahem kasační stížnosti toliko věcné námitky směřující proti rozhodnutí o uložení pokuty či proti napadenému rozhodnutí žalovaného. Neuvádí ovšem žádné důvody, jimiž by zpochybnil zákonnost rozhodnutí městského soudu o odmítnutí žaloby a z nichž by vyplývalo, proč měl městský soud žalobu věcně projednat a ne ji odmítnout. Lze tak uzavřít, že stěžovatel v podané kasační stížnosti vůbec nenapadá vlastní otázku odmítnutí žaloby městským soudem z důvodu, že napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkoumání podle § 70 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s., zejména pak neuvádí, v čem měla nezákonnost tohoto rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívat. Za těchto okolností nelze podřadit stěžovatelem uváděné důvody kasační stížnosti, s ohledem na jejich obsah, pod přípustný důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004 - 55, nebo ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009 - 43; obě citovaná usnesení dostupná na www.nssoud.cz).

Na tomto místě Nejvyšší správní soud připomíná, že popírá-li stěžovatel v podané žalobě a následně i v kasační stížnosti oprávněnost exekučního titulu, bude mít možnost uplatnit tyto námitky v exekučním řízení. Rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu podle § 73 odst. 8 daňového řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a lze jej proto napadnout žalobou ve správním soudnictví (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004 - 54, publikovaný pod č. 791/2006 Sb., www.nssoud.cz).

Jelikož stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody než předpokládá zákon, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2010

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu